

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre
Félévre
Negyedévre
Egy hónapra

10 frt — kr.
5 „ — „
3 „ 50 „
1 „ — „

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**

Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többzori hirdetések alkuszert jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg-díj minden külön beiktatásért 30 kr.

HOZSÁNNA!

Népeknek atyja, világokat teremtő, országokat fentartó nagy Isten! Legyen áldva a Te szent neved e mai nagy ünnepnapján a magyar nemzetnek.

Ki ezer év előtt népünket ismeretlen hazából ez áldott földre elvezetted, s ezt nekünk örökségül adtad.

Ki e rokontalan nemzetet a népek tengerében fentartottad; idegenné elmulni nem engedted.

Ki megvilágítottad előtte az utat a földi boldogsághoz s a mennyei üdvösséghez.

Ki csodatételeiddel hazánkat romjainból, nemzetünket sirjából annyiszor feltámasztottad.

Legyen Neked hála a kincsekért, melyekkel földeket és sziklákat s emberi sziveket e honban gazdagon megajándékoztál.

Legyen Neked hála a dicsőségért, melyet hazánk történelmére tíz századon át lesugározattál.

Legyen Neked hála fenyítő csapásaidért, mikkel bennünket megjavítottál, a tisztító tűzért, melyen bennünket keresztül vittél, a megpróbáltatásokért, melyekkel nemzetünk lelkét megacéloztad.

Áldd meg a mi nemzetünket a ránk következő új ezredévben.

Szállítsd alá a mi ivadéainkra a Te szent lelkedet, hogy minden nemzet nyelvén hirdessék a honszeretetet, az emberiség, a béke, a felvilágosodás, a szabadság hitvallását; miként hirdették az első apostolok.

Küldd le hozzánk a Te törvényeidet, miként leküldted a Sion hegyéről a Te prófétád által.

Ki e nemzetnek adtál erőt, észt és kedvet a munkához, sokszorozd meg ez adományodat minálunk s tedd munkánk sikere által nagygyá mi hazánkat.

Add a királynak — miként ős fejedelemünknek egykor, a diadalra és oltalomra felszentelt kardot, mely ellenséget elűz, hűséget megjutalmaz.

Ime erős fogadást teszünk e napon, az új ezredév első napján, Te előtted, hogy szeretni fogjuk e hazát, szenvedéllyel és szenvedéssel, erőnk hatalmával, szívünknek lángjával; élünk és javaink feláldozásával, s hazánk iránti kötelességeinket, miket ősainktól hagyományul vettünk, utódainkra örökségül hagyjuk.

A Te áldásod áldja meg, a Te segedelmed erősítse meg a mi küldetésünk nehéz nagymunkáját, melynek minden

alkotása a Te szent nevednek legyen legyen megdicsőítése — az örökkévalóságtól az örökkévalóságig! Amen.

Jókai Mór.

Az ezredév királya.

(k.) Magyarország immár harmadik napja üli magasztos ünnepét s mióta ünnepel, mindig fokozódik lelkesedése a magyarnak! Avagy talán csak fokozódott, mert nem hisszük, hogy lehetne képzelné nagyobb annál a lelkesedésnél, a melyet a nemzet szívében koronás királyának szavai keltettek!

Igen sokszor illették már 29 év óta a mi szeretett, jó királyunkat a »legalkotmányosabb« jelzővel, meg is érdemelte mindig, hanem ezentul az a czim az ő méltó értesítője, amit e sorok felibe irtunk: »A z e z r e d i k é v k i r á l y a !«

Mert megilleti ez a fenséges epitheton, mióta a kiállítást megnyitó, örök emlékü szavait elmondta.

Mert boldog a király, a ki olyan nemzetnek lehet vezére, a mely egy dicső ezredév emlékére tekinthet vissza; de százszor boldogabb a nép, mely felett élete második ezer évének kezdetén olyan király uralkodik, aki méltó arra a nagy dicsőségre, a melyet nemzetének ezeréves multja királyi trónja körül eláraszt!

»Előttünk van végre Ő Felsége beszédének hiteles szövege, nem mondunk tehát többet, csak közöljük hódolattal, köszönettel, — hálával, lelki örömmel eltelten, hogy terjeszszék szét a királyi szavak az egész országban, a palotáktól a kunyhókig mindenütt az ezeréves mult dicsőségét megérdemlő hazaszeretetenek magasztos ihletét!

Ő felsége beszéde.

Örömteljes érzelmektől áthatva jelentünk meg e történelmi időszakot jelző kiállítás megnyitásán.

Különösen fokozza pedig ez örömet hogy a magyar állam ezeréves fennállásának dicsőítésére, a hasznos munka, a szellemi és anyagi teremtőerő év-százados fejleményeinek bemutatásával, ily valódi békeünnepély áll első sorban. (Lelkes éljenzés.)

E kiállítás — mint reményem — tanusítani fogja az ország-világ előtt, hogy a magyar nemzet, fentartván ez államot sok viszontagság között, dicsőségesen egy évezreden át, nemcsak a harctéren tudta vitéségével a trónt és hazáját mindenkor megvédeni, ha-

nem a művelődés terén is méltó helyet vivott ki magának és foglalhat el a művelt nemzetek között.

Tanusítani fogja továbbá, azon buzgalmat és áldozatkészséget, melylyel az egész ország e kiállítás létrehozatalán fáradozott, valamint a külföldnek azon hála kötelező készségét és rokonszenvét is, melyet az a sok értékes és történelmünk szempontjából megbecsülhetetlen tárgynak e kiállítás számára történt átengedése által nyilvánított. (Éljenzés.)

És tanusítani fogja végre, hogy habár a politikai küzdőtéren sokan különböző és eltérő utakat választanak is hazafies érzelmük érvényesítésére, a magyar szent korona iránt való hűségben, a hasznos munkánál, a tudományok terjesztésénél s ez által az ország javának és dicsőségének előmozdításánál, a hazának minden polgárát egyesítve és teljes egyetértésben találjuk. (Éljenzés.)

Őszintén kívánom, hogy ezen összhang és testvéries egyetértés terjedjen ki áldást hozólag mindarra, a mi szeretett Magyarországom boldogítására és jövőjének biztosítására szolgálhat, s hogy eddig elért siker, minden elbizakodás nélkül inkább hathatós ösztönül szolgáljon a további munkaságra és haladásra, kérvén az Istent, hallgassa meg esedezésünket, s kísérje áldásával és oltalmával e kiállítást, a melyet ezennel megnyitottnak nyilvánítottok. (Éljenzés.)

S midőn szerencsés alkalmunk van az ezredik év e méltó királyának beszédét kiadni s iránta érzett hódolatunkat és tiszteletünket kifejezni, engedessék meg nekünk az is, hogy megemlékezzünk arról is, aki e d d i g néma szereplője volt a nemzet ünnepének, de a némasággal fenségessé, lélekemelővé tette azt mert mintegy megelevenedve láttunk dicső N a g y a s z o n y u n k, fenséges Királyné alakjában az ezredéves dicsőséget képviselő Királynak daltas katona-alakja mellett, az »egy ezredévi szenvedése-t, — s teljessé tette bánatával a mi ünnepünket!

De a bánat ideje elmulik, az idő meghozza a gyógyirt mindenre, Magyarország Nagymasszonya is le fogja vetkezni szomorú némaságát s együtt fog ünnepegni a nemzettel, királyi Férje oldalán . . .

I m a

az ezredévi ünnep alkalmára.

— Irta: Bartha Mór. *) —

I. Sám. 7. 12.. Mindedig segítségül volt nekünk az Úr.

Miként fejezzük ki szívünk érzését, lelkünk gondolatát előtted, kit be nem foghatnak országok és birodalmak, be nem foghatnak az eggek, mert mindenütt jelen vagy, mindeneket áthatsz, mindeneket éltesz... világok Ura, királyoknak Királya, nemzetek nagy Istene, végtelen Erő!

Ó, midőn duzzad az élettől a farügy, a virág-bimbó; midőn dalra kelnek a boldog szárnyasok; tenyésztő sugarait; gazdagabban szórja napod: hadd olvasszuk be mi is, mint az egész része, az egyetemes áldozatba, a mi imádásunkat, hálaikat... ó, emberiség közös Atyja!

De aztán engedd meg most, e rendkívüli napon, hogy külön oltáron is gyujtsunk áldozat-tüzet, melyen égjen, nagy, feltörő lángolással, — honszereslem szent érzelméből, nemzetért való lelkesülés nagy gondolataiból egyesített hála; s vigye, tegye számolyodra hódolatunkat azon édes, boldog valomásunkból, hogy csak a Te segédlemmel lehetett e mi drága Magyar hazánkunknak, e mi kedves Magyar nemzetünknek, a megpróbáltatások özönén, a nehéz küzdelmek tengerén át eljutni a mostani időbe, e mai napra, a mikor ezer év leáldozásán hálatalten mondhatjuk: »Mindedig segítségül volt nekünk az Úr; az új ezredév felkeltét boldogító bizalommal üdvözölve rebeghetjük: »Az Isten a mi remény-ségünk!«

Ó igen — édes vezérlő Atyánk!...

*) Szerző »Emlékezés« című munkagyűjteményének, mely a napokban küldetik szét a megrendelőknek, ez »Ima« utolsó darabja. Közzöljük azért, mert a prof. egyházak kitűzött május 10-iki templomi ünnepélye előtt lehet még eszmét adó; de mert a sáládók kebelében tartandó imádkozások alkalmával is használható.

Szerk.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Az ezredév ünnepe.

Látomány egy fölvonásban. Irta: Rákosi Jenő. Először adatott a nemzeti színházban május 2. a millenniumi díszelőadáson.

Hatalmas, megrázó kifejezést adott Rákosi alkalmi költeménye annak az érzésnek, mely a magyar lélek legmélyén az ezredév ünnepe alkalmával kél.

A nemzeti színház a költő utasításait követve, hangulatosan rendezte a látomás előadását. Még a függöny felhúzása előtt hallik a himnus messze távolból; a mikor a színpad kezd kibontakozni a sötétből, a baloldalon, a féldömbön állva, szürkén, fátyolozottan látszik egy ősz férfi, kaszával a kezében, az Idő. Szólitja Emesét, a magyarok ősanáját, hogy kérdésekre feleletet adjon neki. Emese megjelenik, s így jellemzi magát:

Hivnak Emesének,

Ezer évek óta rólam szól az ének.
En tölem lett Álmos álomban foganva,
Minden magyaroknak így lettem az anyja:
Kisértem mikorta vándor utra keltek,
A hogy ideértek, engemet itt letek.
Halhatlanságuknek ekképp vagyok része,
Hosszu nemzedékek ujulását nézve.
It fakadó vizek forrását őrizve.
Aranyport én hintek a rohanó vízbe.
A hab elkapdossa, az örvény elmossa,
Sa mit egyszer elvitt, már vissza nem hozza.

De Emese nincsen ünneplő ruhában. Az Idő megütközik rajta és kérdőre vonja a magya

bocsásd meg nekünk azt a fenkölt büszkeséget, hogy mi Hozzád — más nemzetek felett... nem vakhittel, hanem lélekben és igazságban imádás világossága által vezetve, erősebben ragaszkodunk; hogy mi Téged, mint mindenek hatalmas Urát és Fentartóját — nemcsak felelemmel, hanem mint a mi Hazánk és Nemzetünk Édes Atyját — Magyarok Istenének is nevezve, — gyermeki szeretettel is imádunk.

Te Magad bizonyítottad Magadat annak; az események okadatolásával tanítottál minket e hitre jóságos Istenünk!

Felfogtad ügyét e nemzetnek. Évjezred előtt — önrendeltesét, életcélját átérző tapintattal megajándékoztad; mely által a népvándorlás zürzavarából, a nomád-élet jelentéktelenségéből kiemelkedő, — önalkotta törvényekkel összefűzött testté — Nemzetet te alakítottad: s vezérlő fénnyel vezetted, hogy elfoglalja e földi világ legműveltebb részének szívében, a Kárpátok lánczövében, a négy folyam által öntözött termékeny téren — e drága Hazát; s megtartsa azt, a hönfisziv csudás ragaszkodásával, a politikai bölcseség belátásával — annyi vesz, vihar, és megpróbáltatások között; melyek ellene zúdultak, ellene zúdítottak ezredéven át; hogy »megfogyva bár de törve nem« — ez édes anya kebeléről, új erőt nyerve felkeljen; megálljon felemelt fővel, s mutassa az évezred történetének meg nem hamisítható bizonyosságára, mely szerint a nemzet, mely a beleoltott jellem, — az általad előtte bocsátott nemtörő fény által hagyja magát vezéreltetni nemcsak a nemzetsz, hanem örök példányként él más nemzetek előtt is, a hön és nemzet-szeretet dicsőségében és megtartó hatalma által!

Ó Isten... e tudatban azt kell mondanunk, hogy e nemzetnek, — épen testvér nélkül való, rokontalan élete fentartása által is, a Te, — irántunk való nagy kegyelmségednek, egyedüli nagy hatalmasságodnak adtad bizonyosságát: s örök Igeként hangzik figyelmeztetésed nekünk: »En reám nézettek, hogy megtartassatok, földnek minden határai; Mert

rok ősanáját. Ez felel:

Lelkemben oly nemzet véremésztő gondja,
Sirva vigadónak ki önmagát mondja,
Századok keservén én így bujnakodván
Minek öltözködném, minek czifrázkodnám!

és vádolja az Időt:

Ezer éve járom

Kálváriám itten, ezen a hataron.
Vélem mit miveltél? Semmi jót nem tettél
Ezer ellenséggel ellenségem lettél;
És mikor legyőztem, koszoruért nyultam:
Testvérháborúval töltöd meg a multam,
Balsors alakjait ha föltámaszthatnám,
Idő, elsápadnál, panaszkodat hallván.

Az Idő felszólitja Emesét, hogy büvös pálcájával idézze meg a holtakat, hogy öntsek ki panaszukat.

Először jelenik meg Imre, ki lilionszállal kezében kibontakozik a sötétből. Emese keseredve szólítja:

Fiam!... Szemem égő vizét hadd kiöntse!
Fejedelmi mehem első szép gyümölcse!
Ezeréves srból fényben hogy kiszállasz
S előttem tündöklő ifjúságban állasz:
A valóm megremeg, szívem kéjben reszket,
Vállamon viszem már könnyen a keresztet.

Művét befejezni szent jobbu atyjának
Néki tehetséget az eggek adának,
Művét befejezni, jámbor bölcseséggel,
Királyi erővel, szelid emberséggel,
Ha lehetett volna magyarok királya,
Fejére lehettél,
Zsendülő szívébe más magot ültetted!

én vagyok az Isten és nincs több!« Ésa. 45: 22.

Ó hát ha leborulva a nemzet és honszeretet megdicsőítésének e példanélküli nagy ünnepén, trónod zsámolyánál; s mi választott Urunk — Magyarok Istenének nevezünk Téged, a mi édes és nemes büszkeségünkben, rajtunk eddig betelt nagy kegyelmséged bizonyosságának elismerésében tesszük azt; mert »Mindedig segítségül voltál nekünk« ó Urunk, édes jó Atyánk!

Ne is engedd e hitet, e ragaszkodást soha meggyengülni; sőt ennek erősítésével emeld, fokozd, tartsd magas, soha nem lohadó lángolásban bennünk a honszeretet és tiszta nemzet-jellem szent oltár tüzet; hogy azok által tartassék meg a haza és nemzet magas és még magasabb virágzásban és gyümölcsözésben, ez új évezred és még számtalan évezredekén át!

Kérünk azért édes jó Isten-atyánk, gyermeki bizodalmas ragaszkodással kérünk Téged — tartsd folyton-folyó ömlésben kegyelmséged bölcszsaruját e Hazán és Nemzetén!

Ó hogy tudjuk kifejezni azon hálaikat, mely egész leányunkat athatja, s kiömlőni kívánkozik mi Istenünk, hogy annyi nemzetek sirján állva — érdemesültebbek felett, a mi nemzedékünknek engedted a kegyelmeit, hogy hazánk megalapításának ezeréves emlékünnepét szenteljük. Nem tudunk mást rebegni, csak: Tied legyen a hála, dicséret és magasztalás örökkön-örökké élő kegyelmes Istenünk!

Vezesd mindig akként az egész Haza minden gyermekének, az egész politikai Magyar nemzetnek lelkét, szívet, hogy áttérve hozzánk megbizonyított nagy kegyelmségedet: érezze is, hogy ezután is csak Te általad, a benned vetett hitben és az embert megnevelítő szent erkölcsiségben lehet és lesz megsegítettése és megtartatása.

Azért bármiféle külsőségben tiszteljünk és imádjunk Téged a lélek és érzés egy benső, örök szentigazsága, a hűséges hön és nemzet-szeretet egyesítő szent hitének és érzésének boldogító-volta kapcsoljon össze, és vezessen mindnyájunkat oltárodhoz; melyen lássuk, olvassuk, értsük és érezzük a jel-igét: »En reám nézettek, hogy

Földi koronán túl mutogattál égit

S a lelkebe oltad szüzi medősezt,
Magva szakadását, korá hervadását.
Virágában való fájáról-hullását.
Siralommal történt szelid elmulását.
És a trónra, melyet így üresen hagytál,
Vérezgő versengést rája bocsájtottál...
Idő, Idő, néz rám, a szemembe vágom,
Nem volt akkor vesztes nagyobb a világon!
Midőn e szép ifju éltét kioltottad:
A magyarok szívet akkor kiraboltad.
Az idő:
Kit nem földi vágy hajt se rosra, se jóra:
Ifju nyisd meg ajkad válaszadó szóra.
Kit én sirba tettem, korán eltemettem
Virágában, a kit fájáról levettém.
A futó időnek, ha ka.a, ha haszna,
Mit felelsz, szólalj meg e tenger panasra?

És Imre herczeg, a szent ifju felel:

Istenem imádtam:
Istenemhez vágytam,
Isten volt a vérttem,
Istenemhez tértem,
Édes pihenésem;
Nevét zengi ajkam,
Szeme pihen rajtam;

És ha haragosra tekintete válik
És az én fajomra világa czikkázik
Megengedte nékem végtelen irtalmam,
Hogy fölemelt kezét, mielőtt sújtolna,
Kezemmel megfogjam,
Nemzetemet óvjam.
Istenem imádom,
Istenemhez vágyom,
Isten az én vérttem,
Istenemhez tértem,

megtartassatok földnek minden határai! hogy e mi nemzetünk és hazánk, mint egyetlen és rokonságban nemzethez és hazához csak egy Szózat lehet és van: »E nagy világon, e kívül, nincsen számokra hely:» hogy ennek átértése szerinti hazafiúi erkölcsiségben megbizonyított élet az, mely által van a mi megtartásunk e földön az örökre; mert ebben bocsátatnak meg minden mi tévedéseink; s csak a hon- és nemzetárulás az az égrekiáltó bűn, melynek nincsen bocsánata; a mely miatt elfordítanád tőlünk kegyelmes szent Országodat!

Vezérelj hát, ó királyok királya úgy, »a legelső Magyar ember a király« szívére is, hogy megértse, átérze, hogy azért biztatod reá, kegyelmesség legmagyobb bizonyosságaképpen e kedvelt Országodon és nemzetén Kedved viselését, hogy azt beváltsa; s akarjon lenni és legyen is, e nemzet jólétének, üdvének legelső és legnagyobb munkása, teljességre vivője, mint amiben áll az ő felkent feje koronájának is fényessége; önmagának benső, átértett üdvössége, boldogsága; mert e magas megbízás teljesítése által biztosíthatja magának, e nemzet hű és tántoríthatlan ragaszkodását, melyben áll trónjának erőssége; mely, királyok és nemzetek tanácsában szavának elhatározó nyomatékot ad; s Te-tőled ó királyok királya, csak úgy hallhatja meg Hozzád emelkedő lelke, az elismerő, a biztató, az Üdvözítő szót: »Jól van hű szolgám, hű voltál a kevesen, jöj be a te Uradnak örömebe:« — Mát. 25: 23 — ha »a mely szolgálatot vett, azt betöltötte.« Kol. 4: 7

E szent megbízás szerint irányozza és kormányozza, mint királyi háznak feje, ennek minden tagjának érzését és cselekedetét is a magáé szerint; mert a királyi dicsősége rájuk is átsugárzik, a kívül állnak vagy esnek. Sőt így kell lelkét átöntenie az ország kormányába is; hogy mindnyájan, mint tagok, a mire hivatottak: a főnek. — a magyar haza és birodalom építése, egysége s erősségének, a nemzet jólété, megelégedése által való munkálásában egyesüljenek s találják meg feladatuk megoldását!

Vezérelj a Nemzet képviselőit, hogy ne önmaguk hasznának keresésére használják ki maguk bizalmi állásukat, hanem a haza, a nemzet

jelleme szerint alkotott és alkotandó törvényeket tisztelve és tiszteltelve, — ezek által megszilárdítsák a nemzet egységét, törhetlen voltát és megvívhatlanságát; mert reájok néz a nemzet nagyja és kicsinyje s jaj nekik, ha csak egyet is megbotránkoztatnak azok közül. Irtsák ki azért, a Magyar birodalom biztossága, erőssége, jóléte eszközésének, szent és egyetlen célja megoldásában fekvő nagy kötelességük tudatában maguk közül a pártoskodásokat; mert nincsen nekik más jogosultságuk, mint a mit ama szent cél elérésére, ama nemes kötelesség teljesítésére választatásuk által nyertek s a mire magukat el is kötelezték; mely kizár minden pártoskodást, kizár minden dicsekedést, mely szerint egyik jobbnak, igazabbnak tartja magát a másiknál, holott egyetlen szent igazság van csak, hogy ők sem Pálai sem Kefáséi, sem Apollóséi, hanem mindnyájan egy, egynek kell lenniök — a Megváltó és Megtartó a nemzeti közérzetet kifejező, mert szabadságot, egyenlőséget, testvériséget biztosítan hivatott Magyar Alkotmányban!

Ó édes Istenünk! . . . minden társadalmi életnek alapja — a család. Szenteld meg a mi családaink életét, hogy legyen az — anyákban és apákban, fiakban és leányokban, szolgákban és szolgálokban — valóságilag, erkölcsileg, munkában, szeretetben megáldott oly üdvös kezdet, melyből, az ősök nemesen vonzó példájára emlékezéssel — egyszemélyes kiindulását vegye nagy társadalmunk, h a z a i é s n e m z e t i é l e t ü n k !

Fejleszd Megsegítő Istenünk e hazának anyagi előhaladását is úgy, hogy anuak felvirágzása, e haza, e nemzet iránt becsülést, tisztelést keltsen kívül s a gazdagság önbizalmat növelő erejét adja meg belől. Tartsd termékenységre Áldások Atyja e hazai föld, táplálj édes anyánk kebelét; mely által biztosítsd a földművelés, ipar, kereskedés, művészet, tudomány sikerét; ez által tedd lehetővé, hogy értelem, kegyelet, szeretet, könyörület intézetei létesüljenek és virágozzanak itt; melyekben anyagi és értelmi erő, szív és lélek együtt hatva munkájának a közmegegyezés és boldogság meghonosításán. Ne nézze itt irigy szemmel senki a más boldogulását s jó-

létét; mert találja meg mindenki a mi élete fentartására való s becsületes örömben életét teljessé teheti. E végett intézted úgy népünk nevelését a családban, alsóbb és felsőbb tanintézetekben, hogy fiak és leányok értsék, érezzék rendeltetésüket; mely szerint az értelem kiművelése, az érzés erkölcsi megnevelése, szellemi és testi munkásság, minden magyar fi és leánynak azon szent kötelessége, mely által méltóvá teszi magát nem csak a valódi embernevezetre, hanem az igaz honfiai és honleányi nevezet magasztos érdemesültségére, mert a polgárság feladatainak munkás teljesítése biztosítja a nemzet haladását, biztosságát, boldogságát.

Ó szent Isten! . . . még csak erényekért könyörögtünk hozzád, mert a Te Szentséged előtt azok kedvesek s mi is azokban találunk szent gyönyörködésünket. De nem tagadhatjuk hogy sok setét és nagy bűnöknek szülője és táplálója s haza termékeny földje . . . Az e g y é n i, f e l e k e z e t i e s f a j i ö n z é s — a Magyar nemzet boldogulásának ez irigy esküdt ellenségei — borussá teszik nekünk a jövőre képét s veszélyeztetik új ezredévi létünk iránti reményességünket . . . Fekezd meg hatalmas Isten és zárd vissza pokolba azt a Sátánt mely »mint ordító oroszlán szíjjel jár keresve akit benyelhesen.« I Pét. 5: 8. — Ah akkor nem lesz e földön aki meg ne értse, hogy mindnyájunknak édesanyánk ez édes háza »mely szült s hantjával eltakar«, hogy e kívül, — a nagy világon — nincsen számunkra hely, hogy áldjon vagy verjen sors keze — »itt élünk s halnunk kell.« O itt és ezért élünk halnunk kell!

Nem dicserünk mi Téged ó magasságos, sem Garzimou sem Jéruzsálemken; hanem imáduink a lélekben és igazságban álló hon-szeretet szent Sionján; hova, még ha sorsunk idegenbe vetné is, — hozzád vezetne vissza a szent értelem. Nem fordulunk mi azért semmi bálvány felé, hanem leborulva önszívünkbe mélyedve, onnan, itt, hazánk határain belől emeljük fel az oltárkövet, melyen felírva van a Te Neved — Magyarok Istené, ki »mind eddig segítségül voltál nekünk!«

Ó messze-messze még az idő, mikor Megváltó Krisztusod lelki boldog országa eljőend, mikor az egyetemes szeretet által »egy-

Zámolyán van nékem

Édes pihenésem!

(int a liliumával és eltűnik.)

Az első látomás véget ért. —

IV. Bela a maga menekvését így mondja el:

Oh szörnyű menekvés, iszonyatos élet,
Mint vadnak, a barlang nyujtott menedéket,
Nappal a keselyűk holttesten tanyáztak,
Mg az én szívemen éjjel lakomáztak
Körmük belevágták, csőrükkel szabdalták,
Százszor elszenvedtem a halál hatalmát.
Es mikor tatártól, fenevadtól mentem
Fejedelmi szomszéd udvarába mentem:
Mosolyogva nékem ágyat megvetette,
De a fejemről a koronám levette.
Nincsen a balsorsban szerető testvére,
Ha király, ha koldus ereinek vére,
A föld nem oltalmaz, nem védelmez ember:
Igy a menedékem lett a csalfa tenger.
Adria vizéig úzve, fosztogatva,
Gyöngytermő hulláma, halnevelő habja,
Bar csalfának mondják, átölelve tartja,
Pihenő fejemre hűségét takarta.

De mikor Emese fölszólítja, hogy kérjen igazságot az Időtől, azt feleli:

Égből igazságot? Nem! Irgalmasságot!
Panaszomnak vége, s nem történetemnek.
A csillagok járnak: feljönnek, lemennek,
Hirdeti az Istenet jónak, végtelennek.
Az a szörnyű próba az volt az igazság;
Hogy elviselhettük, volt az irgalmasság.
Kérd az igazságot: elvész tested, lelked:
Isten irgalmában menedéked lelted.

(Eltűnik, eltűnését hárfaa kord és hangsor követi.)

A második látomás is véget ért. Emese előszedi anyai szívének legsajgóbb fájdalma, idézi Hunyady Lászlót, ki véresen tűnik elő a homályból. Maga az Idő könyezik. Emese fölkiált:

Ült a tenyerében a szép szerencsének,
Birta a szerelmét ifjú lány szívének;
Jöttének, mentének ujjongott egy ország,
Szerencse öléből míg őt el nem orzák.
Kajánság, irigység neki tört vetettek,
Ártatlanságában hóherai lettek.
Apja érdeméért jutalom illette
És a hátatlanság az életét vette
Ifju jó szívéért szerelem illette
S az ádáz gyűlölség piros vérét vette
Vitézi kedvéért koszoru illette
S vérengző gyávaság a fejet vetette.
Lelkes, szép halottam, nyisd beszédre ajkad
Megállt im az idő, megállt és meghaligat;
Szólj s az Időnek is a könye kicsordul,
Ha megállt, ki tudja, talán meg is fordul!

De Hunyady László vigasztaló szavakat talál.

Percz a földi élet. Boldog a ki szenved,
Mert illanó perczéért örök élet nyerhet.
Hogy ifjan meghaltam, olt, vértanuképpen:
Attól élek végig történelmi fényben,
S a mig csak magyar lesz, mig magyar szív
dobban,
Ifjuság szívében, lelkes szép dalokban:
Bus történetemet koszoruba fonják.
Szomorú nevemet énekelni fogják.
Biboros sugára szökkenő véremnek
Hajnalát festé meg hiremnek, nevemnek.

Atyám dicsősége leáldozott benne
Hadverő hírének alkonya ha lenne;
De a viradatnak pompáját lehozta,
Derengő hajnalát festette pirosra
A Hunyady-háznak a magyar hazának,
Hollós Mátyás király arany kor-zakának.
Titokzatos kézzel sorsunk szövi, fonja
Isten tanácsának nem emberi gondja.
Emberszem nem látja, nem fogja fel elme;
Mi az üdvössége, mi a veszedelme.
Kit szerencse hordott, kelt csak irigységet,
Látja elmúlását a maga kincsének.
Boldog, ha szenvedtél, boldog, mert utánad
Évezrekre szóló lelkesedés támad,
Istennek áldása, minden jók forrása,
Sem halál, sem idő sirját meg nem ássa.

Uj látomás, a tragikus jelenetek utolsója:
Párosan jó Dózsa György es II. Lajos király
kétségbe van esve:

Szörnyű tanítás ez az Időnek ajkán,
Tengervészben járunk így törékeny sajkán,
Meghalni nem méltó, nem érdemes élni,
Hinni esztelenség, bátorság remélni —
Hogy az embereknek te im ezt hirdetted,
Levágtd két szárnyát te a szeretetnek,
S a kik a családot, nemzetet fentartják:
Levágtd a hitves két ölelő karját.

De fenségesen szól az Idő:

Minden anyák anyja, kiről szól az ének,
Kit a hegedűsök hívnak Emesének,
A ki után lettek hosszú nemzedékek,
Te a nemzetben a megújuló élet:
Igazán beszéltél, szívem szerint szóltál,
Igazi anyának hű példája voltál:

akol és egy pásztor: a'att egyesülnek a föld minden lakói! . . . Mikor érik meg arra az emberiség? Talán ha tenyésztő napodból mindinkább fogy a melegség, s ha a vizek melyen élte t ő lelked lebeg jéggé fagnak . . . akkor kihülnek, meghalnak — az emberi szenvedélyek is. Addig, míg az eljönne . . . ne engedd, hogy a világpolgárság hangzatos, haza- és honszerelmet öldöklő szólama rajtunk erőt vegyen. Szeres-ük mi e drága hazát, e mi vérünkkel is öntözött, vérünkkel is megvédendő M a g y a r H a z á n k a t; szeressük mi, e nemes honszeretet érzésével megnemesített M a g y a r N e m z e t ü n k e t — magunk, fiaink és leányaink, ezeknek fiai és leányai — a porunkon kelő nemzedékek — évezredek során át, örök időnkig! . . . E szent szerelemben addát nekünk üdvösséget e földön; e szent szerelemért adj nekünk örök üdvösséget is. Te tanítottál, Te növeltél, Te tápláltál, Te váltottál meg — tarts is meg benne Megváltó, Megtartó Istenünk, »Miatyánk« sat. Amen.

Lapunk mai számában lehetőleg teljes képet ohajtottunk adni Magyarország nagy ünnepéről s e mellett a magunk részéről is valamit az áhitat emelésére, s ez azt okozta, hogy többi rovataink kimaradtak s ezért t. olvasóink szives elnézését kérjük.

Táviratok,

A király a kivilágításon.

B u d a p e s t, május 4. (A »Debr.« ered. táv.) A tegnapi kivilágítás olyan volt, amelyet még nem látott Budapest. A kerepesi-ut, Andrássy-ut, Karoly-körut annyira zsufolyva volt százezernyi tömegekkel és tizezrekre menő kocsival, hogy órákig mozdulatlanul kellett mindenkinek állnia. Különösen a keresztelés-szeknél tenger morajaként megtöltötte a levegőt a közönség zugása. A király 1/4 tizkor a v á r p a l o t a ablakából nézte a Gellérthegyi tűzijátékot. Dunapartot, a reflektorokat stb fél tizkor pedig a kir. hercegekkel és hercegnőkkel az utcák megtekintésére indult. A tömeg kalaplevéve élenezte. Kocsija a tömegben sokszor volt kénytelen megállni. 10 órakor Festetics Tasziló gr. estélyére hajtatott a király.

Könyvedben fűröszted gyermeked, ki szenved, Am azt ki bo'dog volt, bezzeg elfelejtéd, Édes annak, kinek szivét darda járja De a boldogjának vagy te mostohája. Forgasd meg a pálczát, hogyha elfelejtéd, Én idézek fényesb időket elejbed. Mert való, napfényből nem áll az esztendő, Örömlükben mégis csak egy év se meddő. Tél és vihar, villám, vizek ööl járja, Tévé termékenynyé, ezt a földet járja, Hat nap a verejtek, egy nap a vasárnap, A mikor orgona s hegedű-zó várnak. Süt a nap, de gyakran csak fergeket költ ki, Pusztító rajukkal a földet betölti, Fujdogál a szellő kellemes zenével, De csak szemetet hord s terit szerte széjjel. A vihar bár tombol, eget, földet renget, Pusztítja a férget, ledönti a rendet. De a mi erős volt, nem az erő máza, Főlemeli fejét, üstökét megrázza. Friss levegőt sziva, új életre folkel, Acélos izommal, megújult erővel. Mért hányod föl nekem szerencsétlenséged: Én gyönyörködtetlek szebb látvánnyal, téged.. Suhantsd meg a pálczát, tenni tanuságot, Én hívom föl most a halhatatlanságot. Minden elmúlt fénynek, régi dicsőségnek, Miről költők ajkán szól az ihlett ének. Hirdetői jertek, a kik lantot vertek, Erte az Időtől új borostyánt nyertek!

A szinpad fényben uszik: a magyar költők fényes csoportja nagy szabad lépcsőzeten elhelyezve tűnik élénk. Elöl balra papi ember, jobbra Bessenyei. Egymásután szólalnak meg,

A műcsarnok felavatása.

B u d a p e s t, máj. 4. (A »Debrece« ered. táv.) A király ma d. u. egy órakor avatta fel az új műcsarnokot. A közönség most is lépten-nyomon éljenzéssel kísérte kocsiját.

Károly Lajos fhg. betegsége.

B u d a p e s t, máj. 4. (A Debr. ered. táv.) Károly Lajos fhg., királyunk öcsöce az éjjelt nyugtalanul töltötte, nappalra azonban jobban lett.

Ezredévi ünnepségek Debreczenben.

Május hó 5-én.

Délelőtt 10 órakor Hajdúvármegye köztörvényhatósági bizottságának rendkívüli disz közgyűlése gróf D é g e n f e l d József főispán elnöklete alatt a vármegye székház nagytermében.

Déli egy órakor a disz közgyűlést követőleg banket az »Arany Bika« szálloda disztermében.

Május hó 6-án.

Délelőtt 10 órakor Debreczen város törvényhatósági bizottságának disz közgyűlése gr. D é g e n f e l d József főispán elnöklete alatt a városháza nagy tanácstermében.

Déli 1 órakor diszbanket az Arany Bika szálloda disztermében.

Május hó 9-én.

Reggel 8 órakor az összes ev. ref. elemi iskolák növendékeinek jelenlétében hálaadó istentisztelet a nagytemplomban.

Délelőtt 9 órakor a főreáliskola, az ev. ref. felsőbb reáliskola és a kereskedelmi akadémia ifjusága részére ünnepi istentiszteletet s Kossuth utcai új templomban.

Ugyanakkor az ág. ev. és az izr. elemi iskolák tanulói számára istentiszteletek az illető felekezeti templomban.

Délelőtt 10 órakor a nagytemplomban istentisztelet a kollégiumi ifjusága részére. Az istentiszteletet millénárius ünnepegy követi, melyen az imát C s i k y Lajos az ünnepi beszédet pedig G é r e s s y Kálmán mondja a nagytemplomban.

Délelőtt 10 órakor az ev. ref. felső leányiskola ünnepélye kedvező idő esetén az intézetben, kedvezőtlen időben pedig az új templomban.

A középkori költők hangján szól a pap; utána Nagy Lajosnak, — azután Mátyás királynak diákja. Leikes énekre nyitja ajkait Balassa Bálint; majd megszólal Bessenyei, végül Vörösmarty. A legelső magyar ember a király. Emese mintegy önkénytelenül kezdi: Hazádnak rendületlenül, a kar rázendíti a szent éneket. — Az egész közönség fölemelkedik és megindult szívvél hallgatja a dalt. — Most a magyar korona tűnik föl, angyaloktól környezve; Emesét fölvezetik a lépcsőn és mialatt tédre borul a korona előtt, bíbor palástot adnak rá. Az Idő a hallgatók szívet szólaltatja meg végső szavaival.

Hív most körödbe azokat, kik élnek, Izzadva, fáradva, a kik itt remélnek. A kik gyermekeid, a kik égnek érted, Indítsd el a célnak, tartsd feljök vérted: S ha a szivők dobban, munkás kezök mozdul, Elszánva a jóra, nem félve a rosszul, Királyért, hazáért élni halni készen; Altalmenni újra tenger szenvedésen: Ne nézd a mulandót te soha sem révnek S lépj át a küszöbén egy új ezredévek.

A közönség lelkesedve és megindulva tapsolta meg a szerzőt, művét, a színészeket, a szép csoportozatot. Még kétszer kellett föl-huzni a függőnyt. Minden oldalról hitták a szerzőt, ki nem jelent meg. A hitat kelt a szívekben. Mintha nem is a színházban, hanem a templomba lettünk volna.

Délelőtt 11 órakor a főreáliskola és a kereskedelmi akadémia ifjuságának ünnepélye saját intézetünk helyiségében.

Délután az ev. ref. felső leányiskola májálisa, smelyet tánczestély követ a nagyerdei Dobos-pavillonban.

Május hó 10-én

Délelőtt 8—10 óráig ünnepélyes istentisztelet az összes felekezeti templomokban a város, a megye, a hatóságok, hivatalok, testületek, intézetek, társulatok és egyesületek képviselőinek jelenlétében a nagyközönség számára.

Délután 4 órakor a debreczeni nők mileniumi zászlójának ünnepélyes felavatása és átadása a nagyerdei Dobos-pavillonban. Este 9 órakor milenárius tánczvizgalom a nagyerdei Dobos-pavillonban.

Május hó 16-án.

Reggel 8 órakor a városházterén gyűlekdnek az elemi iskolák összes növendéke, akik mintegy ötezeren kivonulnak a nagyerdőra, ahol a korcsolyázó tere felállítva eléneklik a Hymnuszt, meghallgatnak egy alkalmi beszédet s a szózat eléneklésével berekeszik az ünnepélyt.

Délelőtt 11 órakor a kereskedelmi akadémia ifjuságának zászló szentelése az intézet disztermében.

Májushó 17-én.

Délelőtt 9 órakor ünnepélyes istentisztelet a róm. kath. templomban.

Délután 2 óratól népiünnepély a nagyerdőn, melynek költségeire a városi közgyűlés kéfezer forintot szavazott meg.

Magyarország ünnepe.

Debreczen, május 4.

Szombati lapunk táviratai leszámoltak már röviden a kiállítás megnyitásának ünnepéseiről, most lehetőleg hű képét kívánjuk adni azoknak a dolgoknak, amelyekről még nem számoltunk be, mert lapunk megjelenése óta történtek. Igyekszünk azonban kibővíteni tudósításunkat abban a részben is, melyet távirati rovataink magában foglalt.

Budapesten kiküldött munkatársnk figyeli meg az eseményeket s az ő hiteles tudósításai alapján a következőkben ismeretjük a nagyünnepnapnak, valamint a tegnapi hálaadó isteni tiszteletnek főbb mozzanatait.

A hálaadó Istentisztelet.

Budapest. május 3.

Ös Budának vára, a magyar udvari élet, királyi pompás és dicsőséges harcok e büszke maradványa ma ismét központja volt az országos figyelemnek. A komor bástyák, az ódon falak Matyas király óta nem láttak a maihoz fogható fejedelmi diszt. Matyas király templomában ma tartották meg az ünnepi Te Deumot, melyben részt vettek a királyi párton s az uralkodó ház tagjain kívül az ország egyházi, világi és katonai méltóságai.

Már 9 óra tájban megkezdődött a vendégek érkezése s perczről-perczre egyre több bérkocsi, magánfogató és diszhitó robogott fel a várba. Jöttek a fényes magán fogatok, tüzes vérű lovaktól huzatva, de mindeneket felülmultak fény és pompa tekintetében a főúri családok, főpapok és az udvar diszhintái.

Kévéssel 11 óra után haladt keresztül a disztéren s a tárnok-utczán a királyi fogató és az udvar A Szentháromság tere a Matyas templom előtt az ajtóban a főudvarmesternök és udvarhölgyek várják a kir. hercegnöket.

Nincsen a világon nemzet, mely oly ragyogó látványosságot képes nyújtani, mint a melyet a magyar nemzet ma rendezett. Az állami élet előkelőbb faktorai, az udvar, egyház, kormány parlament, hadsereg és a társadalom legkiválóbb tagjai a legnagyobb disz kifejezése mellett gyűjtötte össze Magyarország történeli multjának egyik legremekb

alkotásaiban, a történelmi nevezetességű Mátyás templomban, hogy hálat adjanak a Gondviselésnek az ezredév alatt támogatásért.

A főoltár oldalán egy hatalmas baldachin volt felállítva, mely alatt két trónszék volt elhelyezve. E díszhelyet foglalta el Magyarország koronás királya és királynéja, velük szemben egy harmadik trónszéken a hercegprimás, ő mellette kissé távolabb a nagyváradi bíboros püspök ült.

Az oltár előtti helyet a segédkező papság foglalta el.

A királyi pár trónusa mellett a kir. hercegek és hercegnők padsorai voltak, a felülről elhelyezett páholyban Magyarország összes katolikus püspökei, velük szemben külön páholyban a hadsereg legmagasabb tisztelei ülték. Alattok a diplomáciai kar tagjai helyezkedtek el, köztük a hozzájuk tartozó hölgyek.

A templomi közönség legbájosabb részét a főhajó elején elhelyezett magyar hölgyek nyújtották. — kik közt az első sorokban a palotahölgyek és a titkos tanácsosok nejei ülték. A miniszterek és képviselők nejei ismét külön csoportot képeztek.

A hölgyekkel szemben Magyarország zászlóirai és főméltóságai, a parlamentek elnökségei és a kormány tagjai foglaltak helyet.

A templom hajójában a magyar testőrség katonái voltak elhelyezve.

Háromnegyed 11 kor jelezték a harangok a hercegprimás megérkezését, kinek bevonulásával az apostoli keresztet Komlóssy Ferencz, az érseki keresztet pedig Csáky Károly gr. vál. püspök vitte.

Néhány percczel tizenegy óra után kezdetét vette az ünnepi Te Deum, melyet Vaszary Kólos hercegprimás intonált. — A templomban a legnagyobb csend uralkodott és mindenki áhitattal halgatta a meiható Te Deumot, melyet Gregorius feljegyzései szerint pontifikáltak.

Az ünnep egyik kimagasló pontja volt a most következett mise, mely alkalommal Liszt Ferencz nagyszerű koronázási miséjét adták elő az operaház művészei. A magánzólamokat a szokott bravúrral Rotten Gizella, Valent Paula urhölgyek, Broulik Ferencz és Ney Dávid énekeltek.

A gradualéra a Bogisich Mihály által kötött szöveget Szent István énekét adta elő az énekkar, offertoriumra pedig Várady Sándor énekelte el nagy hatással orgonakiséret mellett a Boldogságos Anyánk kezdetű régi magyar egyházi éneket.

Az egyházi szertartás befejezése után következett a nap eseménye. A primás felemelkedett helyéről és közvetlenül a királyi pár trónusa elé lépve, a papsága által körülvéve, a következő beszédet intézte a királyi párhoz:

A hercegprimás beszéde.

Elhangzott a hálaének ajkainkról, király és nemzet együttesen borult le előtted: Mindenható Isten, kinek tekintete ronthat és tereget, száz világot; előtted: Örökkévaló, kinek szemében ezer év annyi, mint a tegnapi; előtted: Jóságos Atyánk; ki bár vétkeink miatt büntető kezddel sújtottál, — erényeinkért áldásoddal is boldogítottál.

Felséges Uram!

Felséges Asszonyom!

Nemzetem!

Ezeréves létünk határkövénél állunk, — melynek egyik oldalán arany- és vérbetűkkel vannak felírva a múlt eseményei: a másik oldal a beláthatatlan jövő számára üresen áll.

Olvastad-e Nemzetem: mennyi öröm és bánat, dicsőség és gyász, jólét és szen-

vedés, harci diadal és csatavesztés, összetartás és pártviszály váltakoznak ezeréves multadban?

Olvastad-e, hogy nemzetünk bár néhány évtized alatt e hazát megszerezte, mégis külföldre tör, sok vért ontva maga is verzik és két nagy vereség után kétségtelenül a hunok és avarok sorsára jut, hacsak vértől párolgó fegyverét a béke fejedelme előtt le nem teszi és kereszténységét fel nem veszi.

Kard foglalta el.

Kereszt tartotta fenn e hazát.

Nemzetünk a kereszténység felvétele által belép ugyan az európai népcsaládba, de nem olvad be; fejedelme a kor intézményei szerint nem lesz alárendeltje, hűbérese a római császárnak, hanem a pápától nyert koronával megkoronáztatva, mindenkitől független és önálló királyságot alkot.

E korona hatalmat ad a királynak és tekintélyét külről emeli, de bensőleg, lelkiismeretében megköti, mert az alkotmány megtartására kötelezi.

Szent koronánk ez szerint mint védő cherub lebeg király és nemzet felett, mind egyiknek jelezve kötelességeit, mindkettőnek biztosítva kölcsönös jogait.

Igy született újra a százéves Magyarország a keresztény hit ölében.

Ez esemény nemzetünk sorsának forduló pontja, a trón támasza, szabadságunk biztosítója, fénykorszakaink forrása, megpróbáltatásunk erőssége, létünk alapköve.

Mivé lettünk volna a nélkül? Azok viharok, melyek fölöttünk elvonultak, számban nagyobb, erőben hatalmasabb nemzeteket is elpusztítottak volna!

Hisz óriási hatalmak hányszor zudították reánk hadaikat?

Később századokon át testünkkel fogtuk fel a Nyugat ellen intézett támadásokat, melyek alatt templomaink, iskoláink, városaink, falvaink elhamvadtak, testvéreink százezrenként fogságra hurczoltattak; és ezen veszteljes idősakban még saját magunkkal is küzdöttünk életre, halálra.

Ha mindezeket csak futólag olvasod nemzetem, el kell ismerned, hogy Isten erős keze tartott fenn?

Miért tartott fenn?

Mert azoknak — egyeseknek úgy, mint nemzeteknek, — kik őt, mint atyjukat tisztelik, hosszú életet ad.

Megdöbbenve olvasom a szent könyvben a következő fenyegetést:

»Az Ur megveri és kiveri Izráelt a jó földről, melyet atyáinknak adott és elszórja őket, ha nem tisztelik őt.«

Nemzetünknek volt sok bűne, de volt egy nagy erénye: hogy Istent nem tagadta meg soha — tiszteletét törvénykönyvébe igtatta. Fentartott Isten azért is, mert sok pártfogónk volt az égből.

Nincs nemzet, melynek uralkodó családja annyi szentet számlálna, mint maga az Árpád-ház.

Leghatalmasabb közbenjárónk volt mégis a mi Nagyasszonyunk, kinek alakját zászlóinkra himeztük, pénzeikre vertük, tiszteletét, szeretetét versekben zengedeztük.

Midőn bűneink sokasága miatt magához az Urhoz folyamodni féltünk, veszély idején százezrek, milliók ajkán hangzott fel az ének:

Boldogasszony Anyánk

Régi jó Patronánk

Nagy inségben levén

Magyarországról, édes hazánkról

Ne feledkezz meg szegény magyarokról.

Isten véghetetlen irgalmából jutottunk, el tehát az ezredik évhez.

Légy üdvözölve, légy áldva e magasztos ünnepen, — igénytelen hű fiadtól, drága hazám!

Áldott legyen földednek minden hantja mely annyi szent hamvat takar, áldott legyen földednek minden göröngye, melyet hőseink vére öntöze és munkás népünk verjejtéke nedvesítte.

Áldott legyen földednek minden családi tüzhelye, melyet vallásunk megszentelt.

Légy üdvöz, légy áldott

Felséges királyom!

Nemzetem atyja!

Isten irgalmából te vezetted be e nemzetet a második ezer évbe, nem a fegyverek zöreijével, hanem bölcseséged fényével, szereteted melegével.

Esdve kérem a királyok Királyát, nyujtsa ki védő karját Felséges személyedre; öntse, árasztssa reád kegyelmeinek bőséges teljét, hogy ennek világosságáná részletesen és tisztán felismerve nemzeted ügyeit, átlátva bajait, bátran és szereucsésen teljesíthessed és oldhassad meg mély kötelességerzettel, alkotmányos hűséggel és lankadatlan fáradsággal kezelt királyi feladatodat.

Adjon neked az Ur csendes országot, jó tanácsadókat, hű népet, erős hadsereget, tartós békességet, hosszú életet, hogy népedet szentségben és igazságban még soká boldogan vezethessed.

Légy üdvöz, légy áldott Felséges Királyném! Fogadd el e templomban, hol megkoronáztatál legmélyebb hódolatunkat, legőszintébb szeretetünket irányunkban mindig tanusított jószágodért, szeretetedért.

Áldólag emlékezünk, hogy midőn nemzetünk anyjává lettél, édes anyai nyelvünkön szólottál hozzánk; áldólag emlékezünk, hogy azt az aranyfonalat is anyai gyengéd kezded szötte, mely hön szeretett királyunkat a nemzettel elválaszthatatlanul összekötötte.

Légy ezután is gyámolítója a szegényeknek, vigasztalója a szenvedőknek, közbenjárója a trón előtt kegyelemért esedezőknél.

Földi királyném!

Földi Anyánk!

Legyen életed utain vezérlőd, oltalmazód az égi királyné, az égi szűz anya.

Legyen áldás a királyi gyermekeken

Legyen áldás az egész uralkodó családon.

Fel a szívekkel!

Fel nemzetem!

Megtartani, felvirágoztatni, boldogítani az ősök által elfoglalt és nekünk örökségbe hagyott hazát, ez a nagy és nemes feladat vár Nemzetem, reád.

Igaz! A láthatár kissé borús, de máskor sem volt mindig tiszta feletted az ég

Sokszor állottál már sirod szélén s mégis, midőn azt hitték rólad, hogy kiirtottak te gyarapodtál; midőn azt vélték, hogy megaláztak — te diadalmaskodtál; midőn azt gondolták, hogy meggyengítették — te erősödtél; most is ezer év után nem megfogyva, de megtörve, hosszú nemzeti életednek nem alkonyán, hanem delén erőteljesen lépsz át a második évezredbe.

Legjobb királyod uralkodása alatt sorsod saját kezébe van letéve.

Vigyázz!

A létűnt nemzetek legtöbbször nem küllenség, hanem önfia vágta sebé!

De bármennyire összetartasz, Isten nélkül nem boldogulhatsz Nemzetem! Azért azt a törvényt, melybeu ezeréves létedet megörökítéd, melyben az isteni gondviselést, a vallásos áhitatot, a király iránt való hűséget, a hazaszeretetet megemlited, ne csak a fórumnak hidg és érzéketlen márvány táblájára, — hanem lelkedbe is mélyen vedd be.

En Nemzetem!

Isten megparancsolta egykoron szolgálójának, hogy a népet, midőn az ígért földjére lép, áldja meg.

En is, Uramnak méltatlan szolgálója, ez ünnepélyes órákban áldásra emelem kezemet és imádkozom:

Hallgassa meg Nemzetem a te könyörgésedet az Ur és szorongattatásod idején irgalmas arcát ne fordítsa el tőled.

Legyen veled a jövőben, mint volt Atyáiddal a múltban.

Adjon bőséget az ég harmatából, a föld kövérségéből, hogy inség, nyomor ne látogasson meg téged.

Tegyen nagy és erős nemzetté és magasztalja fel nevedet minden időben.

Ha ellenség törne reád, harcoljon melletted és segítse kivívni győzelmedet. Adj meg Neked az Ur félelmének lelkét, hogy megtarthassad vagy megszerezhessed őseid erényeit, nehogy valahogy megingassad azon erős alapokat, melyekre atyáid hite építette ez országot. Adj meg neked az Ur bölcsességének lelkét, hogy felismerjed az igazi kalandás ösvényét, nehogy erkölcsödben megromolva, erődben mefogyatkozva, elveszítsd e földet, melyet a te Urad Istened hazául adott te neked.

Uram, hallgasd meg imádságomat! Szépülten Szűz Anyánk, régi nagy Patronánk, esedezzel érejtünk, hogy az Atya, Fiu és Szentlélek áldása legyen velünk mindenkor.

Amen!

A primás beszédét vissza fojtott lélekzettel halgatta mindenki: Egy szem se maradt szárazon, a mikor a hercegprimás a hazára és a királyi párra az ég minden áldását könyörögte le, de számos ajkról egy-egy halk éljenzés is hallatszott, a mikor a primás a nemzet dicső történelmére vetett vissza pillantást és rámutatott a magyar nemzet őseréjére.

A beszéd alatt úgy a király, mint a királyné le se vették tekintetüket a hercegprimásról, kinek szavai messze elhangzottak a templom minden zugába.

Alig hogy a primás befejezte szavait, a zene és enekkar, melyet Erkel Vavrinez és Szikla vezettek, rázendített a Kölessey-hymnuszra, melynek lelkesítő akkordjai alatt az udvar, a papság előmenése mellett ugyanazon rendben hagyta el a templomot, mint a melybenbe oda belepert.

A templom előtt egybegyűlt közönség lelkes éljenzéssel fogadta a királyi párt, mely folytonos szives köszöntésekkel viszonzta a meleg ovációkat, melyekben a budai várakba való visszatérésekor részesült.

A kö-el egy óráig tartó Te Deum után a királyi udvar, abban a rendben, a melyben érkezett, tért vissza a kir. palotába. A királyi pár fogatát a közönség lelkes éljenzése kísérte végig.

Az istenítisztelet után az óriási néptömeg lassankint távozni kezdett s három óra után ismét visszatért a nyugalom a várba.

A nemzet nagy napja.

— Kiküldött tudósítóinktól. —

Budapest, május 2.

Távirataimban hirt adtam már a kiállítás megnyitásának hivatalos ünnepélyéről most egy pár sorban megpróbálom lefesteni, a megnyitás után lefolyt dolgokat.

Az udvarnak a kiállítás területére tett útja alatt olyan néptömeg hullámozott az utcákon, hogy valósággal a kocsi közlekedést akasztotta meg, az általános képe olyan volt a városnak, mint az ily alkalmakkor rendszeren szokott, de mégis, mintha valami különös ünnepi esend és komolyság ült volna rajta, melynek fenségét csak még jobban emelte a ki-kitört lelkesedés, — midőn a király és királyné kocsija egy mozgalmasabb tömeg mellett elhaladt.

A király körútja a kiállításon igen sok kedves epizódnak volt szülője. Így a borkiállításban a n dr á s y Aladár gr. csoport biztos e szavakkal üdvözölte a királyt. Őseink rendszeren kenyeret és söt nyújtottak át hódo-latuk jeléül az uralkodóknak. — Engedje meg Felsőged, hogy mi Magyarország legnemesebb borával — a tokajival — kínáljuk meg. — Ő felségének láthatóan jól esett a szivből jövő kínálat s jó kedvvel üritette ki a teli töltött poharat.

A színházi diszeloadások.

A megnyitó ünnepély örökké emlékezetes lefolyása, amely Isten szabad ege alatt, áldó napsugaraktól bearanyozva, ezrek lelkesedésétől emelve mult el, este méltó folytatást nyert a Magyar Királyi Operaházban, ahol millenniumi diszeloadást rendeztek. Az est fényét és jelentőségét a magasztos ünnepi alkalmon kívül a király és az udvar részvétele adta meg, a mely renkívül előkelő és nagy közönséget vonzott a színházba. — A mint Ő felsége megérkezett, kezdetét vette Erkel Ferenc István király című operájának az előadása. Ugy a király, mint az összes főhercegek és főhercegnők a legnagyobb figyelemmel kísérték az előadást, a mely szem-melláthatólag a külföldi vendégeket is nagyon érdekelte, akik nagy szorgalommal tanulmányozták azt a magyarzatot, amely német, francia, és angol nyelven volt a diszes magyar szöveghez fűzve. Az opera utolsó versorai, amelyeket gyönyörű zene kísért, mintha csak ez ünnepi alkalomra irattak volna:

Óh Isten! Kezében a világ

Hatalmas mérlege!

Egy szép jövő követi-e?

Tard föl a jövendőt nekem,

Ha boldogul-e nemzetem?

Ekkor elsötétedett a színpad és néhány pillanat múlva a meglepett közönség előtt föltűnt az elő életkép: amint Il. Endre átadja népének az arany bullát. A második tabló azt az eseményt ábrázolta, a mint Nagy Lajos meghódítja a tengert. Nagyhatalu kép volt a Mátyás király bevonulása Budán. De a legnagyobb hatást a negyedik kép kelte: Mária Terézia a pozsonyi országgyűlésen. Végül az apotheozis következett, amelynek ragyogóan szép csoportját az összes szereplők alkották. Erra a színpad újra elsötétedett, de néhány pillanat alatt vakító fényesség öntötte el az egész házat és a tág színpadon az Opera összes tagjai elénekelték a Hymnuszt. A közönség mint egy varázsütésre felállott s a király páholya felé fordulva, folytatta e nemzeti dalt. A király megvárta a dal befejezését, azután meghajtotta magát s az udvar tagjaival együtt eltávozott. A végső jelenet leirhatatlanul lelkes hatást tett. A Nemzeti Színházban Rákóczi Jenőnek a millenniumra írott Az «ezred-év ünnepe» című látománya került színre. A remek prologusból lapunk tárczájában közlünk gyönyörű részletet.

Lapunk szűk tere nem engedi, hogy tudósítóknak kiállítási sétáját is jelen számunkban kiadjuk, azonban a hét folyamán bőven fogjunk ismertetni minden részletét.

Külömfélék.

Uj üstökös. Mint egy Amerikából érkezett kábeltelegramm jelenti, Mr. Szoift a kaliforniai Echo Mountain-csillagda igazgatója a mult héten uj üstökösöt fedezett fel, mely akkor 54 fok 45 percznyi rektaszczenzióban és 15 fok 40 percznyi északi deklinációban állott, délyugati helyzetben a Plejadoktól. Három nappal később a Lickobszervatóriumban is megfigyelték az üstökösöt, mikor is a következő állásban volt: 54 fok 35 percz rektaszczenzió és 18 fok 20 percz északi deklináció, vagis mint látható az üstökös visszafelé halad. További pontos megfigyelésekről még nem érkezett jelentés. Minálunk az üstökösöt teleszkop segítségével esti 7 óra 30 percztől 8 óra 15 perczig lehet a délyugati égboljzaton felkeresni.

Az iszákos Berlin. A mult évről kiadott hivatalos porosz statisztika szerint, Berlinben 1895-ben 381 vendéglő volt, vagis négygyel több, mint az előtti évben; volt ezenkívül 2995 szatócs üzlet, melyben pálinkát mértek ki (134 el több), Scankstuba 7194 (több 218 al), sör, kávé, tea és csokoládé kimérés 713 (több 29-el), pálinkamérés 616 (kevesebb 28-al) Seltersviz ivoda 137 több 27-el) és szesz italok kimérésére jogosított czukrázda 191 (több 29-el), vagis összesen 9437 helyen mértek ki az italokat, azaz 236 helylyel többön, mint az előző évben. A porosz lapok azt állítják, hogy tekintettel a főváros lakosságának nagy számára, ez a sztatistika nem kedvezőtlen és csak örvendeni lehet annak a körülménynek, hogy a tisztán pálinkát árusító kimérések száma megcsappant.

Közgazdaság.

Kőbányai sertés-piacz.

május 3.

a) Hizott sertés árak: 1. Magyar első rendű. Öreg nehéz (páronként — 400 klgon felülisulyban) — krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 klg sulyban) — krig. 3. Fialat nehéz (páronként 320 klgon felül sulyban) — krig. 4. Fialat közép páronként 320 klg. — sulyban 50—51 krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 klgmíg terjedő sulyban) — 49—51 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgon felül sulyban) 45 krtól — 46 krig. Közép páronként 220—280 klgmíg terjedő sulyban) 44—45 krig. Könnyű (páronként 220 klgmíg terjedő sulyban) 43—44 krig Szerbiai 9. Nehéz (páronként 200 klgon felül sulyban) 48—49 krig. 10. Közép (páronként 220—260 kgr. sulyban) 45—46 krig. 11. Könnyű (páronként 220 klgmíg terjedő sulyban) 44—45 krig. Sertés létszám 1896 évi ápril hó 30-ik napján volt készletben 9655 drb. 1896. május hó 1-ik napján felhajtott — drb. 1896 május 2-ik napján elszállított 73 drb. 1896 évi május hó 2-ik napjára maradt készletben 9582 sertés forgalom üzletirányzata változatlan.

CSARNOK.

Hullámok közt.

Regény két kötetben.

Írta: CSENGEY GUSZTÁV.

Első kötet.

58.

A n a p l ó.

(Folytatás.)

Valami gonosz sejtetem háborgatott, mert nagyon nyugtalan voltam. Mielőtt pihenni dől-tünk, gondosan megvizsgáltam ajtót, ablakot. Pénzünket még utazásunk kezdetén kétfelé osztottuk, fele nagynénémnél, fele nálam volt; most tárczámat keblembe rejtém, úgy feküdtem le. Nagynéném és szobaleányunk, dacára a folytonos dobogásnak és fegyvercsörgésnek, ha-

mar mély álomba merültek; úgy 10-11 óra felé oda kinn is minden elcsendesült, én is elaludtam.

Gonosz álmaim voltak, nagyon nyugtalanul aludtam, s lassanként valami nehéz, fojtó boszorkány nyomás nehezedett mellemre... és mintha lövéseket, vad kiáltásokat, fegyver-csörgést s dulakodást hallottam volna. Egyszerre valami iszonyu recsegés és zuhanás ijeszített föl, mintha a vendéglő kapuját zúzták volna be. Rémmel ugrottam föl. Nem kellett gyertyát gyújtanom; az ablakon valami ijesztő vörösfény özönlött be... szobánkban szürkés, nyomásztó füstpárázat uszott. És az udvarból puskaropogás, pokoli ordítózás, dulakodás és halálrikoltó hangzott be hozzánk.

Nagynénem és szobaleányunk is fölugrottak. — Mi ez? mi történik itt? kiáltottunk rémmel, a vörösfényre bámulva és hallgatva a pokoli tombolást.

Fejünk fölött a folytonos recsegés, pattogás és az ablak előtt a tetőről lehulló tűzsziporkák megfelelték kérdésünkre.

— A vendéglő ég... fejünk fölött a tűzhalál... ki, ki a szabadba!

A szobaleány sikoltva tépte fel az ajtót s kifutott a folyosóra; nagynénem megragadta kezemet.

— Jer, — kiáltott remegve, el ne hagyjuk egymást.

— Hallod az udvaron a küzdők ordítását? ... feleltem borzadózva, itt harcolnak

— De itt benn megégünk, mondá nagynénem, ki kell juttatni innen!

Kirohantunk a szobából.

Az egymással szemben lévő vendégszobák között hosszú, keskeny folyosószerű hézag vonult végig, ide rohantunk ki, de már ekkor egymásután tépték föl az ajtókat a szobákból kiugró vendégek. Soha sem felejttem el. Egy férfi, ki legközelebb volt a folyosó ajtajához, fölshakította azt s ki akart rohanni az udvarra; de abban a pillanatban az ajtónál dulakodók közül egy vörös ruhás vad tekintetű alak úgy szurta keresztül szuronyával, hogy a szurony a szerencsétlen áldozat hátán jött keresztül. Rémmel sikoltással ugrottak vissza az ajtó felé tolatók vendégek.

— A szerencsésnek! ordíták többen. Be kell zárni az ajtót... inkább megégünk!

— Vissza a szobába! sikoltott nagynénem. Ez volt az utolsó szó, a mit tőle akkor hallottam. A szűk folyosón oly zavar és tolongás keletkezett, mit leírni nem tudok.

(Folyt. köv.)

MUTATÓ TÁBLA.

Függetlenségi könyvtár, nyitva kedd, csütörtökön és szombaton este 6-7-ig.

Nyilvános olvasóterem: Hétfőn, szerdán és szombaton d. u. 3-6 óráig.

A kir. törvényszéknél jegyzőiroda nyitva hétköznapon d. u. 3-5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapon d. e. 12 és d. u. 3 órakor ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbíróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz **kedden és pénteken** d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden **szerdán**.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában nyitva van minden szerdán és szombaton délelőtt 11-12 óráig.

Muzeum, a kollegiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

A Gönczy-egyesület „Otthona“ a kereskedelmi palotájában **Nyomdász majális május 16-án a „Margit-fürdő dísztermében.**

Május 10. A kőmíves iparosok és segédek egyesületének zászlófelmentelési ünnepéje.

Anyakönyvi hivatalos órák:

Délelőtt:

Hétfőn)
Csütörtönkö) 11-12 óráig.

Kedden)
Szerdán)
Pénteken) 9-11 óráig.

Szombaton)

Délután:

Minden hétköznap) 2-5 óráig.

Vasárnap délelőtt) 9-12 óráig

Sz. Dávid Istvánnál zene-estély: Vasárnap Veres Tóni, kedden Rác Károly és pénteken Magyar

VASUTI MENETREND.

1896. május hó 1-től.
(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul:

Budapest-Nagyvárad felé személyvonat	reggel 4 ó.
Budapest-felé gyorsvonat	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest-Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
	este 10 ó. 31 p.
P-Ladány-Nagyvárad felé)	délután 3 ó. 48 p.
	minden kedden déli 12 ó.
Csak P-Ladányig vegyes vonat.	este 8 ó. 15 p.
Szatmár-M-Sziget felé	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár-M-Sziget felé	este 8 ó. — p.
	éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel 5 ó. 30 p.
Miskolcz Kassa felé ²⁾	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	este 8 ó. 05 p.
Szerencs-S-A-U.-Kassa felé d. u.	4 ó. 02 p.
H-BöszörményB-Szt.-M. felé máv-ról	reggel 5 ó. 28 p.
	vásártérről 5 ó. 51 p.
	máv-ról délu.án 3 ó. 57 p.
	vásártérről 4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról	reggel 4 ó. 42 p.
	vásártérről 5 ó. 09 p.
Ohat-Köcs-Polgár felé máv-ról d. u.	4 ó. 12 p.
	vásártérről d. u. 4 ó. 24 p.
Derecske-Nagy-Léta felé	8 ó. r. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.

¹⁾ P-Ladánytól gyorsvonat.
²⁾ Közvetlen kocsik Miskolczon át Budapestre.

Budapestre érkezik:

a reggel 4 ó. indul, személyvonat	délben 12 órakor
a reggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v.	délután 1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 p. sz. v.	este 8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 p. reggel	5 ó. 45 p.

Budapestről-Debreczenbe indul:

a d. u. 3 ó. 47 p.-kor ér. személy v.	reggel 9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p. ér. Gyors-vonat d. u.	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. Személy-vonat	este 7 ó. 05 p.
2 ó. 40 p. sz. v. (Püspokladányig)	9 ó. 15 p.
gy. v. átszállással)	este 11 ó.

Debreczenbe érkezik

Budapest-Nagyvárad felől	délután 3 ó. 47 p.
	gyorsvonat este 7 ó. 09 p.
	reggel 2 ó. 40 p.
N.-Várad-P.-Ladány	reggel 5 ó. 12 p.
M.-Sziget-Szatmár felől	reggel 7 ó. 0 p.
	délután 12 ó. 16 p.
	este 10 ó. 16 p.
Csak Szatmárról	este 4 ó. 58 p.
Kassa-Miskolcz felől ¹⁾	reggel 8 ó. 07 p.
Kassa-S.-A-Ujhely-Szerencs felől	déli 12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este 7 ó. 50 p.
B-Sz-M-H-Böször. felől vásártérre	reggel 8 ó. 09 p.
	máv-ra 8 ó. 17 p.
	vásártérre este 6 ó. 40 p.
	máv-ra este 6 ó. 49 p.
F.-Abony felől vásártérre	délután 5 ó. 23 p.
	m. á. v.-hoz 5 ó. 32 p.
Ohat-Köcs-Polgár	vásártérre reggel 7 ó. 50 p.
	m. á. v.-hoz 8 ó. p.
Derecske-Nagy-Léta felől r. 7. ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.	

¹⁾ Közvetlen kocsik Bp-ről Miskolczon át.

**Nyilttér.
MATTONI
ERZSÉBET SÓSFÜRDŐJE**

gyógyhely Budapest (Budán).

Idény május 1-től szept. 30-ig.

Kiváló gyógyhatással bir

női bajokban és altesti bántalmakban

Rendelő orvos **Bruck J.** az országos közegészségi tanács rk. tagja Nagykorona u. 23. sz.

Egészséges fekvés, jutányos lakások, jó vendéglő.

Pon'tos közlekedés a társas-kocsikon reggeli 7 órától kezdve.

Allomási hely **Ferencz-József-tér,** a régi Lloyd épület közelében.

Ritka alkalom!!

Van szerencsém a n. é. debreczeni és vidéki közönséget értesíteni, hogy mint annak idején hirdetéseimben jeleztem, gyermekjáték norinbergi és diszműáru üzlettemmel felhagyni óhajtok, régi raktáramat minden elfogadható áron bocsátom rendelkezésre, egytural tudatom, hogy most már üzletemnek más irányt akarok adni, egy felosztott

nagy postzó szövet raktárt

igen előnyösen vásároltam meg, ama kellemes helyzeben vagyok, hogy a legkitünőbb bel és külföldi kamgarn, cheviot és divat szövetekkel, rendkívül olcsó árak mellett szolgálhatok.

Tisztelettel!
BAUM MIKSA.

Jó és olcsó szövetek.

Stern József és testvére

nagykereskedők és gyárosok.

DEBRECZEN, Piacz 1584. a „Bika“ szálloda mellett.

UJDONSÁGOK

tavaszi és nyári idényre:

Szövött és kötött áruk.
Női-, férfi- és gyermekharisnyák, keztyűk.
Turista es tornaingek.
Női- és férfi
fehéreneműk, mosó ruhakelmék.
nyakkendők, esernyők.
Szintartó kötő és himző pamutok minden minőségben.
Csipke, szallag és diszek stb.
Mindenféle szabó kellékek.
Norinbergi áruk nagy választékban.

*** KEFE-ÁRUK ***
háztartási, gazdálkodási és ipar czélokra.
Ecsetek, meselők, seprők,
ruha-, haj-, fog- és körömképek,
fésűk, szappanok,
illatszerek, valamint minden e szakmához tartozó bel- és külföldi toilett-czikkek dus raktára.
Fodrász kellékek nagy választékban.

Szemét kihordási vállalat.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönséggel, különösen a t. háztulajdonosokkal és intézetekkel tudatni, hogy Debreczen városában

szemét kihordási vállalatot

Iétesítettünk Szemét kihordások az egyes házakról a legolcsóbb árban eszközölni.

Szemét kihordás megrendelés szerint naponta, hetenként vagy havonként. Az elvállalt munkálatért teljes felelősséget vállalunk.

Jelentkezéseket elfogad a nap bármely órájában

KOHN MÓR

nagyvárad-utca, Kóbor-ház 2206. sz. a.
Tisztelettel

Szemét kihordási vállalat.

Védjegy. Védjegy.

Mária-

czelli

Gyomor-

cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nékülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújság, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorégés, felülleges, nyálkaviválás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgyörszűkülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejjánál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hamorrhoidáknál.

Említett bajknál a **Máriaczelel gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrárt: **Török József** gyógyszerháza **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczelel gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Kapható Debreczenben: Göll Nándor, Tóth Béla, Mihálovits István, Dr. Rotschnek V. Emil, Tamássy és Balázs gyógyszerészeknél, Diószegen Vaday Ignác, Érmihályfalván Mátray István, Hadházon Farkas Ödön, Kabán Horváth Kálmán gyógyszerészeknél.

Ad 4163.
1896.

Árlejtési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város székházának

tervbe vett bővítési és átalakítási munkálataira

ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

Az egyes munkák következőleg vannak előirányozva:

I. Bontási munkák.

8315 frt 96 kr.

II. Építési munkák:

1. Föld- és kőműves-munka	—	—	—	—	121453.02
2. Kőfaragómunka	—	—	—	—	40195.58
3. Vasmunka	—	—	—	—	30354.36
4. Ácsmunka	—	—	—	—	17105.17
5. Cserép- és palafedő-munka	—	—	—	—	5261.85
6. Bádógosmunka	—	—	—	—	11349.20
7. Szobrászmunka	—	—	—	—	11587.98
8. Asztalosmunka	—	—	—	—	22549.68
9. Lakatosmunka	—	—	—	—	8564.50
10. Mázolómunka	—	—	—	—	3084.26
11. Üvegesmunka	—	—	—	—	2847.38
12. Padozatmunka	—	—	—	—	4707.57
13. Terazzo- és burkolási-munka	—	—	—	—	11433.49
14. Festőmunka	—	—	—	—	4157.30

II. Építési munka 294651.34

Az I. és II. alatt felsorolt munkálatok együttesen, egy vállalkozónak adatnak ki.

A bontási munkákra általán összegű ajánlat teendő.

A megfelelően bélyegzett írásbeli ajánlatokat

folyó 1896. évi május hó 30-ik d. e. 10 óráig

a polgármesteri hivatalnál nyújtandók be.

Minden ajánlattevő köteles az előirányzati összeg 5 százalékának megfelelő bántpénzt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban **folyó évi május hó 29-én d u 5 óráig** a városi házi pénztári hivatalnál letenni s a letéti jegyzékek ajánlatához mellékelni.

Minden ajánlattevő köteles kijelenteni ajánlatában, hogy a tervet, költségvetést, feltételeket és a helyi viszonyokat ismeri s azokat magára nézve kötelezőnek elvállalja.

Távirati, elkészve, vagy a bántpénz letéte nélkül beadott ajánlatokat, valamint kétséget támasztható kifejezéseket tartalmazó ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatba hozandó általánösszeg a bontási munkákra és százalék engedmény az építési munkákra az ajánlatban számmal és betűvel is olvashatóan és határozottan kiteendő.

A beérkezendő ajánlatok **folyó évi május hó 31-én d. e. 10 óráig** a városház nagytanácsstermében nyilvánosan bontatnak fel.

A városi Tanács fentartja magának a jogot, hogy a beérkezendő ajánlatok között szabadon választhasson, vagy az ajánlatok mellőzésével a munkák biztosítására másképen intézkedhessék.

A vonatkozó általános és részletes feltételek; a részletes tervek és költségvetés a városi mérnöki hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Debreczen sz. kir. város tanácsának 1896. évi április hó 30-án tartott üléséből.

A városi Tanács.

427. szám.

1896. v. k.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbírósnak 9293.1896 P. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Közgazdasági Bank debr. czég részére Somogyi József debr. kösülyszegi lakostól 277 frt 40 kr. tőke, ennek 1896. évi február 1-ső napjától számítandó 6 százalék kamatai és eddig összesen 50 frt 62 kr. perköltség erejéig 1896 évi április hó 11-én bíróság felülfoglalt és 1720 frtra becsült birkák szarvasmarhák és egyebekből álló ingóságok 1896. évi május hó 22-én délelőlt 11 órakor kezdetét veendő és a debreczeni kösülyszegi pusztán alperes tanyáján megtartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1896. évi május hó 2-án.

Bódogh Zsigmond
bírói kiküldött.